

Energetické spouštění

V této fázi se již elektrárna blíží skutečnému provozu. Není možné spustit [jaderný reaktor](#) rovnou na plný [výkon](#). Je totiž nutné při postupném zvyšování výkonu testovat některá zařízení a funkce přístrojů, které nebylo možné otestovat při [kompletním vyzkoušení](#) a při [fyzikálním spouštění jaderné elektrárny](#). Až v této fázi lze vyzkoušet přirozené stínění radioaktivního záření, které uniká z [reaktoru](#).

Ekonomická životnost souvisí s náklady na výstavbu jaderné elektrárny a jejím uvedením do provozu. Elektrárna splácí náklady zhruba 30 let a poté je její provoz levnější.

Praktická životnost udává, jak dlouho může jaderná elektrárna jako celek fungovat aniž by vznikalo riziko nehody. Elektrárna může být v činnosti tak dlouho, dokud je bezpečnost, radiace uvolňovaná do okolí a další sledované parametry v normě podle současně platných [zákonů](#) a předpisů.

Současné jaderné elektrárny se konstruují již plně automatické. V případě jakékoliv nehody, které později vyústily v katastrofu, totiž většinou selhal lidský faktor. Lidé při vzniku nehody mohou zpanikařit a ve strachu o svoji bezpečnost by mohli dané situaci více uškodit než pomoci. Proto se současné elektrárny konstruují tak, že v případě nehody budou lidé evakuováni a automatické systémy elektrárny nehodu do 72 hodin odstraní samy.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.